

Mervan Oglu

– Seyit KAZIM · 06 Kasım 2011

MERVAN OĞLU

Her pınarın suyuna ermez hikmetin
Arı değildi bal yapsın Kimine uçarsın
Sünmesin evin ışığı olmasın karaların
Yaramıza sermaye aldık mervanoğlu

Bağlanıp Kendi özümme haydara varın
İti ülkesine ağmaklar yaptınız Sultan
Seni boğalı dünek amerikan uşağısın
Öteye git sarmasın yaramı mervanoğlu

Dünyadan kokuşmuş düzen kalmasın
Kalıcı bir sevgi kalsın bıraktığın insan
Ulan hain Kardeşi kardeşe kırdıran
Ocağımıza zehir ektirdin mervanoğlu

Bana kırılmış yarım softa eksik akıldan
Soysan derimi gene geçmem özümden
Emeksizi şerefi sevene sattık çoktan
Beylik gibi asaletimiz yok mervanoğlu

Yedi sülalesi şan şöhret varlık içinden
Sanki yokluk gürmüş pis sömürgeci utan
Fakir fukara boynundaki kirden söz eden
Gazda Petrolden bişi görmez mervanoğlu

Kan döktürür boşa masum ülke böldüren
Hep beraber oyununa alet milletini etin
Bizi din ile sömürüp ülkeleri kime veren
Dürzü oğlu dürzüye kandık mervanoğlu

Kandık hep beraber olduk sana kurban
Uyaran kalemleri atık zindana zevkten
Manşetler nutuk atı paristen viyandan

Nice Ali-ler Osman oldular mervanoğlu

Doğmasın güneşin vezirlerin yolundan
Senin maşaların Pensilvanya-da şatodan
Acı kahve duştı soyumuza nazardan
Süvenler çoğaldı soymayın mervanoğlu

Korksaydım bu dünyadan olmasaydın
Sözünden Haydara seyit kazim yolun
Cedi evladıyım Gerçeğin Hüseyininden
Toprağıma ekme-be nifak mervanoğlu

06.1.2011

Seyit kazim özüm ülkem sözüm birlik haydar gibi başı dimdik dünyadan tek Milet
Kayıtsız şartsız Milet hur tam bağımsız YUÇE TÜRK MİLETİN EGEMENLİĞİ
Ocağım sah mir evliya meme eci:::.....

ÖZÜ.. 685de Mervan Mısır'dan Suriye'ye döndü. Kendi halifeliğini daha meşru kılmak için I. Yezid'in küçük oğlu olan ve II. Muaviye'nin feragatinde EDERKEN İHANETLER ZİNCİRİ AYRILIKLAR İÇTEN BÜLÜNMELER,,

I. Mervan (d. 623 - ö. 685; Arapca: مروان بن الحكم; Mervan bin Hakam) Emeviler'in dördüncü halifesi. Emeviler halifeliğine 684de II. Muaviye'nin halifelik'ten feragat etmesinden sonra geçmiştir. I. Mervan'ın halife olmasıyla Emeviler hanedanının iktidar gücü Ebu Süfyan kolundan "Hakam bin Vail" koluna geçmiştir; Ebu Süfyan ve Hakam bin Vail Emevilerin ismini aldığı Ümeyye'nin torunlarıdır. Hakam da Üçüncü Halife Osman bin Affan'ın birinci derece kuzenidir. Dokuz ay süren halifeliği, önce diğer Emevilere karşı iç savaşla geçmiş ve bunda başarı sağlamıştır. Sonra Hicaz'da isyan etmiş ve kendi halifeliğini ilan etmiş olan Abdullah bin Zübeyr'i halife kabul etmiş olan güney Suriye ve Mısır'ı eline geçirmiştir. Fakat Mervan 685'te öldüğünde Abdullah bin Zübeyr hala Irak ve Hicaz'da halife olarak kabul edilmekteydi.

Halife olmadan yaşamı

alpaslan ve babası Hakam bin Ebu El-As Muhammed tarafından Mekke'den kovulmuşlar ve Mekke'nin güneyinde Taif şehrinde yaşamaya başlamışlardır. Osman bin Affan, halifeliği sırasında kuzeni olan Hakam'ı oğlu ile Mekke'ye çağırdı. Bu konunun ayrıntıları hakkında Sünni ve Şii tarihçileri arasında anlaşmazlık bulunmaktadır. Bu anlaşmazlık şu sorular üzerinde odaklanır: Bu iki kişi bir sürgün cezasına mı çarptırılarak Mekke'den ayrılmaları gerekmişti? Eğer bunlara sürgün cezası verilmişse, bu ceza geçici süreli midir, yoksa temelli miydi? Osman'ın kuzenini ve oğlunu Mekke'ye geri çağırması, Peygamber'in

iradesine aykırı mı değil miydi? Her ne olursa olsun bu Mekke'ye dönüş, Mervan bin Hakam için çok faydalı olmuştu. Önce, Halife Osman bin Affan'a bir vezir gibi görevle sekreter olmuştur. Bu arada 648'de de İfrakkiyye'de yapılan birkaç sefere katılmıştır.

Bu sırada Mısır ve Irak'ta bulunan bir grup Halife Osman aleyhine bir komplo hazırlamaktaydılar. 656 yılında Mısır, Basra ve Kufe'den komplocular kendi kabilelerinden olan bedeviler ile gelip Medine yakınında "Zi-Huşub"da buluştular ve birbirine yakın, fakat her grup diğerinden ayrı üç kamp kurup bu mevkide yerleştiler. Medine'ye girmeden önce şehirlilerle görüştükleri zaman Ali onların şehre girişlerine karşı çıktı. Osman bu isyancı gruba Ali'yi göndererek onların Mısır'a dönmeye karar vermelerini sağladı. Fakat Mısır yolunda bir ulağa rasladılar ve bu ulağın üzerinde Mısır valisine Medine'den Mısır'a geri gelenlerin yakalanıp öldürülmesi için Osman'ın mühürünü taşıyan bir emir buldular. Komplocular geri dönüp bu mektubu arabulucu Ali'ye geri getirdiler. Ali bu emir mektubu Osman'a gösterince bunun Osman'a hiç danışmadan yakın akrabası ve sekreteri Mervan tarafından halife adına yazıldığı anlaşıldı. İsyancılar halife Osman'ın evine giderek ya halifelikten ayrılmasını ya da kendilerine komplo hazırlayan Mervan'ın kendilerine teslim edilmesini istediler. Halife'nin her iki teklifi de kabul etmemesi üzerine evini kuşattılar. İçeri girdiklerinde Mervan ensesinden bir bıçak darbesine uğradı. Ölmüş taklidi yapıp daha fazla öldürücü darbeler almaktan kurtuldu. Fakat iyileştikten sonra Mervan'ın boynu devamlı olarak eğri kalmıştır.

656'de Osman suikaste maruz kalıp öldürülünce yerine Ali halife seçildi. Ali,te Mervan'ı önemli halife sekreterliği görevinden attı. Peygamber'in dul karısı Aişe bu suikast haberini hacdan Medine'ye gelirken duydu ve Medine'ye gitmeyip Mekke'ya geri döndü. Osman'ın Mekke valisi olan Abdullah Emir Hadrami'nin evinde Aişe, yanına gelen Talha ve Zübeyr ile birlikte, Banu Ümmeye kabilesi ile bir toplantı yaptı ve bu toplantıya Banu Ümmeye liderlerinden olan Mervan da katıldı. Aişe ve diğerleri bir ordu toplayıp Osman'ın ölümüne neden olduğunu iddia ettikleri ve o zaman Halife seçilmiş olan Ali'den Osman'ın öcünü almaya and içtiler.

Aişe ve müteffikleri 656'da Ali'ye karşı Kufe civarında yaptıkları Cemel Vakası olarak bilinen muharebede Ali galip geldi. Bu muharebede Aişe'nin komutanlarından biri olan Talha bin Ubeydullah bacağından bir ok yarası aldı ve bu ok yarasından öldü. Bu oku atanın Mervan olduğu bilinmektedir. Mervan'ın kendi taraftarını öldürmesi, Osman'ın öldürüldüğü zaman Mervan'ın Talha'yı isyancılara yardım ederken görmesine ve bunun öcünü Cemel Vakasında Talha'yı ok atarak yaralayarak öç almasına bağlanmaktadır.

661'de I. Muaviye, Şam'da Emevi halifeliğini ilan ettikten bir yıl sonra, Mervan'ı Hicaz valisi olarak atamıştır. 682'ye kadar Hicaz'da vali olan Mervan, o zaman Emevi Halifesi olan I. Yezid'e isyan eden Abdullah bin Zübeyr tarafından valilik merkezi olan Medine'den atılmış ve Mervan Şam'a gitmiştir. 683'de I. Yezid öldükten sonra ve II. Muaviye isyancı Abdullah bin Zübeyr üzerine gitmeyip halifelikten feragat ettikten sonra Emeviler devletinin yüksek idarecileri ile görüşmüş ve halife olarak görev almayı kabul etmiştir.

Halifeliği

Mervan'ın sadece dokuz ay süren halifeliği Ümeyye kabilesi içinde iç harp ve Mekke ve Medine'de halifeliğini ilan etmiş olan ve Hicaz, Irak, Mısır ve Suriye'nin bir kısmını elinde bulunduran Abdullah bin Zübeyr'e karşı çarpışmalarla geçti.

Önce Şam valisi Ad-Dahhak kendi kabilesi ile Şam yakınlarında bir meraya çıkararak Bin Zübeyr'i halife kabul ettiğini ilan etti. Mervan kendi kabilesinden olan ordusuyla yakınında yerde kamp kurdu. Yılın sonuna doğru "Merj Rahit" denilen bu mevkide haftalarca süren çarpışmalar başladı ve Ad-Dahhak bunlardan birinde öldürüldü ve bundan sonra Suriye tümüyle Mervan'a bağlandı.

Bin Zübeyr'in bir kardeşi komutasında Mısır'dan Suriye'ye gelmekte olan bir ordu da tümüyle püskürtüldü ve Mervan Mısır'a giderek bu eyaleti de kendine bağladı.

685de Mervan Mısır'dan Suriye'ye döndü. Kendi halifeliğini daha meşru kılmak için I. Yezid'in küçük oğlu olan ve II. Muaviye'nin feragatinde halifelğe diğer bir aday olan Halid'in annesi ile evlendi. Fakat Mervan kendine varis olarak Halid'i seçeceğine, bir diğer karısından olan büyük oğlu Abdülmelik'i kendine varis seçti. Bazı tarihlerde bunun yeni evlendiği Halid'in annesini çok fena sarstığını ve bu kadının, halifelik tahtından edilen oğlunun öcünü almak için Mervan'ı uykusunda yüzüne bir yastık koyarak boğup öldürdüğünü bildirirler. Diğer tarihçiler ise Mervan'ın Şam'da çıkan veba salgınında öldüğünü yazarlar.

Böylece Mervan 9 ay süren bir halifelikten sonra 7 Mayıs 685de ölmüştür. Yerine kendi büyük oğlu olan Abdülmelik Şam'daki Emeviler halifeliğine geçmiştir

ÖZÜNÜ İNSANA VEREN CANA SEVGİLER